369R0449

Ἀριθ. N 61/2 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 12.3.69

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 449/69 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 11 Μαρτίου 1969

περί τῆς ἀποδόσεως τῶν ἐνισχύσεων πού χορηγοῦνται ἀπό τά Κράτη μέλη στίς ὀργανώσεις παραγωγῶν ὀπωροκηπευτικῶν

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τόν κανονισμό ἀριθ. 159/66/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 25ης Ὀκτωβρίου 1966 περί συμπληρωματικῶν διατάξεων γιά τήν κοινή ὀργάνωση ἀγορᾶς στόν τομέα τῶν ὀπωροκηπευτικῶν[1] καί ἰδίως τό ἄρθρο 12 παράγραφος 3 ἐδάφιο δεύτερο,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι κατά τούς ὅρους τοῦ ἄρθρου 12 παράγραφος 3 ἐδάφιο δεύτερο τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 159/66/ΕΟΚ πρέπει νά καθορισθοῦν οἱ ὅροι καί οἱ λεπτομέρειες ἀποδόσεως ἀπό τό Εὐρωπαϊκό Γεωργικό Ταμεῖο Προσανατολισμοῦ καί Ἐγγυήσεων, τμῆμα προσανατολισμοῦ, τῶν ἐνισχύσεων πού χορηγοῦνται ἀπό τά Κράτη μέλη στίς ὀργανώσεις παραγωγῶν σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παράγραφος 1 τοῦ αὐτοῦ κανονισμοῦ·

ὅτι γιά νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ ἀπόδοση τῶν ἐνισχύσεων αὐτῶν ὑπό τίς αὐτές προϋποθέσεις πρέπει νά καθορισθεῖ ὁ τρόπος ὑπολογισμοῦ τῆς ἀξίας τῆς παραγωγῆς πού τίθεται σέ ἐμπορία καί περιλαμβάνεται στίς δραστηριότητες τῶν ὀργανώσεων παραγωγῶν, πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 2 παράγραφος 1 τοῦ ἰδίου κανονισμοῦ· ὅτι ὁ ὑπολογισμός αὐτός πρέπει νά πραγματοποιεῖται σύμφωνα μέ ἀποδεικτικά λογιστικά στοιχεῖα· ὅτι πρέπει πάντως, σέ ὁρισμένες περιπτώσεις νά ληφθεῖ ὑπόψη ἡ δυσκολία ἐξευρέσεως τέτοιων βασικῶν στοιχείων υἱοθετώντας ἐπικουρικῶς μία παγία μέθοδο,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

Ἡ ἀπόδοση κατά 50% ἀπό τό Εὐρωπαϊκό Γεωργικό Ταμεῖο Προσανατολισμοῦ καί Ἐγγυήσεων, τμῆμα προσανατολισμοῦ, τοῦ ποσοῦ τῶν ἐνισχύσεων πού χορηγοῦνται ἀπό τά Κράτη μέλη σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 2 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 159/66/ΕΟΚ, ὑπόκειται στούς ὅρους τούς καθοριζόμενους στόν παρόντα κανονισμό.

Ἄρθρο 2

1. Ἡ ἡμερομηνία συστάσεως μιᾶς ὀργανώσεως παραγωγῶν θεωρεῖται:

— εἴτε ἐκείνη τῆς ἱδρυτικῆς πράξεώς της, ἄν πρόκειται περί νέας ὀργανώσεως, ἡ ὁποία καθορίζει τούς στόχους πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 159/66/ΕΟΚ, προβλέπει τά ἀναγκαῖα μέσα γιά τήν ἐπίτευξη αὐτῶν καί ἐπιβάλλει στούς παραγωγούς μέλη τίς ὑποχρεώσεις, οἱ ὁποῖες ἀπαριθμοῦνται στό παρόν ἄρθρο,

— εἴτε ἐκείνη, κατά τήν ὁποία ἐφαρμόζεται ἡ τροποποίηση τῶν κανόνων λειτουργίας της, ἄν πρόκειται περί ὑφισταμένης ὀργανώσεως, ἡ ὁποία δέν ἐπεδίωκε τούς στόχους πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 159/77/ΕΟΚ ἤ ἡ ὁποία δέν ἐπέβαλε στούς παραγωγούς μέλη τίς ὑποχρεώσεις, οἱ ὁποῖες ἀπαριθμοῦνται σέ αὐτόν· ὅτι ἡ τροποποίηση αὐτή ἀποσκοπεῖ νά καταστήσει τήν ὀργάνωση ἱκανή νά ἐπιτύχει τούς στόχους αὐτούς ἤ νά ἐπιβάλει στούς παραγωγούς μέλη τίς ὑποχρεώσεις αὐτές.

2. Τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος μέλος μέ τήν εὐκαιρία τῆς διαβιβάσεως τῆς πρώτης αἰτήσεως ἀποδόσεως, παρέχει στήν Ἐπιτροπή βεβαίωση περί τῆς ἡμερομηνίας συστάσεως τῆς ὀργανώσεως παραγωγῶν.

3. Ἡ διαβίβαση μιᾶς αἰτήσεως ἀποδόσεως ἐπέχει θέση βεβαιώσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐνδιαφερομένου Κράτους μέλους ὅτι οἱ ὅροι, τούς ὁποίους πρέπει νά πληροῖ ἡ ὀργάνωση παραγωγῶν, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 καί τοῦ ἄρθρου 2 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 159/66/ΕΟΚ, ἐτηρήθησαν κατά τήν διάρκεια τοῦ ἔτους, γιά τό ὁποῖο ἐχορηγήθη ἡ ἐνίσχυση.

Ἄρθρο 3

Κατά τήν ἔννοια τοῦ παρόντος κανονισμοῦ θεωροῦνται ὡς μέλη ὀργανώσεως παραγωγῶν, οἱ παραγωγοί:

[1] ΕΕ ἀριθ. 192 τῆς 27.10.1966, σ. 3286/66.

— οἱ ὁποῖοι εἶναι μέλη της κατά τήν ἡμερομηνία τῆς συστάσεώς της κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 2 καί οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν μέλη τῆς ὀργανώσεως κατά τήν διάρκεια ὁλοκλήρου τοῦ ἔτους, γιά τό ὁποῖο ζητεῖται ἡ ἐνίσχυση,

— οἱ ὁποῖοι προσχωροῦν στήν ἐν λόγω ὀργάνωση παραγωγῶν μετά τήν ἡμερομηνία τῆς συστάσεώς της καί οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν μέλη τῆς ὀργανώσεως κατά τήν διάρκεια τῶν ἐννέα τελευταίων μηνῶν τοῦ ἔτους, γιά τό ὁποῖο ζητεῖται ἡ ἐνίσχυση.

Ἄρθρο 4

Ἡ ἀξία τῆς παραγωγῆς πού τίθεται σέ ἐμπορία ἀπό ὀργάνωση παραγωγῶν ὑπολογίζεται γιά κάθε προϊόν πολλαπλασιάζοντας:

— τή μέση παραγωγή πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 2 παράγραφος 1 πρώτη περίπτωση τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 159/66/ΕΟΚ, ἐκφραζομένη ἀνά 100 kg καθαροῦ βάρους καί καθοριζομένη κατά τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5, ἐπί

— τή μέση τιμή πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 2 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 159/66/ΕΟΚ, ὑπολογιζόμενη γιά 100 kg καθαροῦ βάρους κατά τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6.

Ἄρθρο 5

Γιά τόν ὑπολογισμό τῆς μέσης παραγωγῆς πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 4 πρώτη περίπτωση, ἡ παραγωγή, πού τίθεται σέ ἐμπορία ἀπό τούς παραγωγούς μέλη, προσδιορίζεται γιά κάθε ἕνα ἀπό τά τρία ἡμερολογιακά ἔτη πού προηγοῦνται ἐκείνου τῆς προσχωρήσεώς τους:

— θάσει τῶν διαθεσίμων ἐμπορικῶν καί λογιστικῶν ἐγγράφων πού ἔχουν ἀποδεικτική ἀξία, ἤ ἐλλείψει τέτοιων δικαιολογητικῶν,

— διά πολλαπλασιασμοῦ τῆς ἐκτάσεως πού διετέθη γιά τήν παραγωγή τοῦ ἐν λόγω προϊόντος κατά τήν διάρκεια καθενός ἀπό τά τρία αὐτά ἔτη ἐπί τήν μέση ἀπόδοση τοῦ ἀντιστοίχου ἔτους, ἡ ὁποία διεπιστώθη στήν περιοχή παραγωγῆς ἀπό τίς ἁρμόδιες ὑπηρεσίες τῶν κρατῶν μελῶν· τό ἀποτέλεσμα πού λαμβάνεται κατ' αὐτόν τόν τρόπο μειοῦται κατά 10%, γιά νά ληφθεῖ ὑπόψη ἡ αὐτοκατανάλωση καί οἱ μή ἐμπορικές συναλλαγές τοῦ παραγωγοῦ.

Ἄρθρο 6

Γιά τόν ὑπολογισμό τῆς μέσης τιμῆς πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 4 δεύτερη περίπτωση, ἡ μέση τιμή ἡ ὁποία ἐπετεύχθη ἀπό τά μέλη τῆς ὀργανώσεως παραγωγῶν γιά κάθε ἕνα ἀπό τά τρία ἡμερολογιακά ἔτη πού προηγοῦνται ἐκείνου τῆς προσχωρήσεώς τους, καθορίζεται:

— θάσει τῶν διαθεσίμων ἐμπορικῶν καί λογιστικῶν ἐγγράφων πού ἔχουν ἀποδεικτική ἀξία, ἤ, ἐλλείψει τέτοιων δικαιολογητικῶν,

— ἀπό τόν ὑπολογισμό τῆς μέσης τιμῆς, ἡ ὁποία ἐφαρμόζεται γιά κάθε προϊόν στήν πλέον ἀντιπροσωπευτική ἀγορά τοῦ τόπου παραγωγῆς γιά τή ζώνη, ὅπου εὑρίσκεται ἡ ἕδρα τῆς ἐν λόγω ὀργανώσεως παραγωγῶν· ἡ μέση αὐτή τιμή εἶναι ὁ μέσος ὅρος τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν τιμῶν, οἱ ὁποῖες διεπιστώθησαν κατά τό ἔτος ἀναφορᾶς ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές τοῦ Κράτους μέλους στήν προαναφερθεῖσα ἀγορά, λαμβανομένης ὑπόψη κατά τό δυνατό τῆς ἐποχιακῆς ἐξελίξεως τῆς παραγωγῆς.

Ἄρθρο 7

1. Οἱ αἰτήσεις ἀποδόσεως πρέπει νά ἀναφέρονται στίς δαπάνες πού ἐπραγματοποιήθησαν κατά τή διάρκεια ἑνός ἡμερολογιακοῦ ἔτους ἀπό τά Κράτη μέλη καί νά ὑποβάλλονται στήν Ἐπιτροπή ἅπαξ τοῦ ἔτους πρίν ἀπό τίς 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους.

Πάντως, οἱ αἰτήσεις ἀποδόσεως τῶν δαπανῶν πού πραγματοποιήθησαν κατά τό 1967 δύνανται νά ὑποβληθοῦν μέχρι τήν 31η Δεκεμβρίου 1969.

2. Ἡ Ἐπιτροπή ἀποφασίζει ἐπί τῶν αἰτήσεων αὐτῶν μετά γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου.

3. Τά μέτρα τά σχετικά μέ τίς ἐνδείξεις, τίς ὁποῖες πρέπει νά περιλαμβάνουν οἱ αἰτήσεις ἀποδόσεως τῶν Κρατῶν μελῶν, τόν τύπο τῆς παρουσιάσεώς τους καί τόν ἀριθμό τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, τά ὁποῖα τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος μέλος διαβιβάζει στήν Ἐπιτροπή, θεσπίζονται σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 26 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17/64/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου, τῆς 5ης Φεβρουαρίου 1964, περί τῶν ὅρων συνδρομῆς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου Προσανατολισμοῦ καί Ἐγγυήσεων(1).

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 11 Μαρτίου 1969.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

J. P. BUCHLER

(1) ΕΕ ἀριθ. 34 τῆς 27.2.1964, σ. 586/64.